

Per a trobar l'Arboç, avui dia, cal cercar-lo als indrets amagats de les nostres su-redes. Amb tot aixó, dins de la Vila, en podeu trobar un parell de molt bonics a l'entrada del "racó del arboços".

Cal suposar, doncs, que en el seu inici la Vila d'Arbúcies fou instal·lada en un indret on els arboços hi creixien amb una abundor i amb una ufanor que avui ens són desconegudes.

Arbúcies, setembre de 1980

GERMAN ALVAREZ

Catedràtic de Ciències Naturals.

notes

Salvador Codina

I. Capitalisme. - Fa temps que es parla de crisi econòmica. D'ençà de la primera alça important de preus del petroli (1973), quan els mecanismes econòmics no funcionen ja a nivell general ja a nivell particular, es carrega a la crisi energètica la culpa dels daltabaixos. És cert que hi ha crisi econòmica, que a l'Estat espanyol hi ha un 12% de parats, que moltes empreses se'n van a l'aigua. Però, us heu fixat que hi ha un tipus d'empresa que té un desenvolupament fenomenal? Les empreses de mecanismes de seguretat tenen actualment una gran expansió. Si un analitza aquest fenomen, es troba amb una situació ben curiosa: la crisi del capitalisme dels països occidentals deixa molta gent sense feina i molts joves no troben el seu primer treball; com a conseqüència, hi ha un augment general de la delinqüència i la inseguretat ciutadana; d'aquí ve que els que tenen -encara que només sigui una feina estable-, busquin i esperin nous mitjans per a mantenir la seva tranquil·litat de poseïdors; lògicament en aquests hi ha uns potencials compradors de seguretat. El sistema econòmic occidental -el capitalisme-, que es basa sobre la llei de l'oferta i de la demanda, és a dir, és un sistema de mercat, corre de pressa a satisfer aquesta demanda desenvolupant mecanismes i serveis de seguretat.

II. Sobre cultura. - Tota comunitat, per petita que sigui -des de la família a la nació- crea entre els seus membres vincles de tota mena, econòmics, afectius, ... Són uns vincles culturals. Aquí no es tracta de la cultura dels llibres sinó de la cultura viscuda, cultura que es manifesta de múltiples formes, des de la manera de cuinar a les danses, de les creences als jocs i les diversions. Cada família, cada poble... té la seva manera de fer les coses. I aquesta manera de fer constitueix la seva modalitat cultural. El tarannà modern, la facilitat de les comunicacions, la influència de la televisió, l'americanització del món, porta cap a una pèrdua, oblit o degeneració d'aquestes formes culturals, i paulatinament tots ens anem familiaritzant amb una manera de fer estàndard, uniformes, on no hi caben elements creatius sinó que tot ja ve pautat des de fora. Per això és tan important conservar o recuperar formes de vida dels nostres avantpassats. A tots els pobles i ciutats s'haurien de crear grups de recerca per a recuperar i mantenir aquesta cultura popular.